

Borsos Soma 5. b: A sírkamra

Élt egy egérkolónia valahol innen messze egy elhagyatott házban: Unalmasan teltek napjaik, a megszokott sorrendben: gyűjtögetés, futkorászás.

Ám az egyik nap más volt, mint a többi. A legkisebb egér talált az üres kutyaólból egy kicsi csapóajtót. Benézett, valami alagútrendszer látott, aminek fegyverek voltak az oldalain. Elhatározta, hogy szól a haveroknak. Mikor Félénk elmesélte, mit látott, kinevették. De aztán nagyot ámultak. Lementek. Az alagút végén egy mamutfenyő gyökerébe ütköztek. A gyökereken átverekedték magukat, mígnem átértek. A legbátrabb egér megpendített egy húrt. Ekkor megrezgett a föld, a fának a gyökerei felhajlottak, és az alagútnak a falán lévő két kard szétnyílt, és közöttük megnyílt egy kapu. A legbátrabb egér, Vagány merészkedett be elsőnek. Hívta a többieket is...

Egy szobába értek, aminek a falai aranyból voltak. Közepén egy szarkofág volt. A leghisztisebb egér, Gyszika visszazaladt félelmében. A falon volt egy csontból faragott gomb, amit megnyomtak. Megint megremegett a föld, és nagy rezgéssel kinyílt a szarkofág teteje. Belenéztek. Csalódottságukra nem volt benne semmi. Visszamentek és megfogadták, hogy nem mondják el kalandjukat senkinek. Még a szüleiknek sem.

Folytatták a mindennapi gyűjtögetést, de már minden zugot átnéztek, hogy nincsen-e egy másik csapóajtó a környéken.

